

Směrnice vedoucího katedry hudební výchovy č. 1/2024 ke státním závěrečným zkouškám

Část I.

Obecná ustanovení

Čl. 1

(1) Tuto směrnici vydává vedoucí katedry hudební výchovy (dále jen „vedoucí katedry“) na základě čl. 22 opatření děkana č. 7/2017 ve znění změn provedených opatřením děkana č. 8/2019, č. 11/2021 a změn provedených opatřením děkana č. 7/2024.

(2) Tato směrnice zejména konkretizuje pravidla obsažená v opatření děkana týkající se státní závěrečné zkoušky (dále jen „SZZ“) nebo její části garantované katedrou.

Část II.

Oborová část SZZ

Čl. 2

Zkouška z předmětu SZZ

(1) Katedra garantuje tyto zkoušky z předmětů SZZ:

Dvouoborové studium vedoucí k učitelství na středních školách (SŠ)

a) KHV/7Q1	HV se zaměřením na vzdělávání pro SŠ	bakalářská SZZ
b) KHV/0Q1	Učitelství hudební výchovy pro SŠ	navazující SZZ

Dvouoborové studium vedoucí k učitelství na základních školách (ZŠ)

a) KHV/7Q2	HV se zaměřením na vzdělávání pro ZŠ	bakalářská SZZ
b) KHV/0Q2	Učitelství pro 2. st. ZŠ se specializací HV	navazující SZZ

Jednooborové studium vedoucí k učitelství hry na hudební nástroj na základních uměleckých školách a středních školách (ZUŠ)

a) KHV/7Q3	Hra na nástroj se zam. na vzdělávání na SŠ a ZUŠ	bakalářská SZZ
b) KHV/0Q3	Učitelství hry na nástroj pro SŠ a ZUŠ	navazující SZZ

Čl. 3

Hudební výchova se zaměřením na vzdělávání pro SŠ/ZŠ (KHV/7Q1, KHV/7Q2) (bakalářské dvouoborové studium)

(1) Do zkoušky ústí následující povinné předměty:

a) KHV/7TH1	Teorie hudby I
b) KHV/7D1	Dějiny hudby I
c) KHV/7H1	Harmonie I
d) KHV/7D2	Teorie hudby II
e) KHV/7H2	Dějiny hudby II
f) KHV/7DPJ	Dějiny populární hudby a jazzu
g) KHV/7D3	Dějiny hudby III
h) KHV/7H3	Harmonie III
i) KHV/7TH2	Teorie hudby II
j) KHV/7TH3 (7TH3Z)	Teorie hudby III

(2) Bakalářské SZZ dvouoborového studia (KHV/7Q1, KHV/7Q2) mají tyto dílčí části:

- a) Dějiny hudby
- b) Teorie hudby

Dílčí části *Dějiny hudby* a *Teorie hudby* jsou ústní, konají se v jednom termínu a jsou hodnoceny souhrnně jednou známkou, k níž komise dospěje aritmetickým průměrem hodnocení jednotlivých examinátorů na svém neveřejném zasedání bezprostředně po skončení SZZ. Pokud student neuspěje v kterékoli z těchto dílčích částí, je celá SZZ hodnocena stupněm „nevyhověl/a“.

(3) U ústních částí SZZ se hodnotí věcná správnost a plynulost projevu. Studentovi jsou na přípravu k dispozici papíry opatřené katedrovým razítkem, které mohou sloužit jako podklad při ústní zkoušce, jejíž jednotlivé části mohou trvat maximálně 30 minut. Na pořadí zkoušek, případně se zahrnutím obhajoby kvalifikační práce – je-li k ní student přihlášen – se komise dohodne před započítáním SZZ. Otázky jsou shodné s tematickými okruhy a jsou zadávány losováním.

(4) Tematické okruhy zkoušky jsou:

Dílčí část *Dějiny hudby*:

1. Antické kořeny evropské hudby (antické Řecko – hudba a její funkce, hudební teorie, tónový systém, nástroje, étos; hudba v židovské synagogální bohoslužbě).
2. Jednohlasá duchovní hudba ve středověku (gregoriánský chorál, křesťanská liturgie, modální systém, pozdně chorální tvorba).
3. Jednohlasá světská hudba ve středověku (trubadúři, truvéři, minnesang, český minnesang, náměty, formy, žánry, představitelé).
4. Vznik a vývoj evropského vícehlasu ve středověku (nejstarší doklady, rané organum, Notre-Dame, Ars antiqua, Ars nova, italské trecento, Anglie, střední Evropa).
5. Duchovní a světská renesanční polyfonie (charakter slohu, pět generací, mše, moteto, chanson, madrigal).

6. Vznik monodie a opery, Camerata, Claudio Monteverdi, další vývoj opery v baroku.
7. Johann Sebastian Bach a Georg Friedrich Händel.
8. Instrumentální hudba v období baroka.
9. Česká barokní hudba.
10. J. Haydn a W. A. Mozart a jejich význam pro instrumentální hudbu a operu klasicismu.
11. Ludwig van Beethoven.
12. Český klasicismus doma a v emigraci.
13. Raný romantismus v písňové a klavírní tvorbě.
14. Orchestrální hudba v období romantismu.
15. Romantická opera v Itálii, Francii a Německu.
16. Hudba českého národního obrození, B. Smetana, A. Dvořák, Z. Fibich.
17. Ruská hudba v 19. století.
18. Hudba přelomu 19. a 20. století – pozdní romantismus, impresionismus.
19. Paříž jako hudební centrum 1. poloviny 20. století, Pařížská šestka, B. Martinů.
20. I. Stravinskij.
21. Německá hudba 1. poloviny 20. století, expresionismus a II. vídeňská škola.
22. S. Prokofjev a D. Šostakovič jako představitelé sovětské hudby 20. století.
23. Neofolklorismus, B. Bartók, L. Janáček.
24. Americká hudba 1. poloviny 20. století, Ch. Ives, G. Gershwin, A. Copland.
25. Hudba 1. poloviny 20. století v Čechách, V. Novák, J. Suk.
26. Nejdůležitější kompoziční směry a techniky 2. poloviny 20. století.

Dílčí část *Teorie hudby*:

1. Hudební forma – pojem.
2. Prvky hudebních forem (motiv, téma, motivická a tématická práce, figura, pasáž).
3. Hudební věta a perioda (věta, perioda, dvojperioda), neperiodická věta.
4. Malé písňové formy (malá jednodílná, malá dvoudílná, malá třídílná, malá písňová forma rozšířená a zúžená).
5. Velké písňové formy (obecné znaky, velká dvoudílná, velká trojdílná).
6. Variace, kontrapunktické formy.
7. Sonátová forma (historie a charakter, klasická sonátová forma, expozice, provedení, repríza, odchylky od klasické sonátové formy), užití sonátové formy v cyklech a jednovětých formách:
 - v sonátě, symfonii, komorní hudbě, suitě.
 - v koncertu.
 - v ouvertuře a symfonické básni.
8. Rondová forma (obecné znaky a rozdělení rondových forem, malé rondo (couperinovské), velké rondo, sonátová rondo).
9. Fuga (vývoj, hlavní znaky, terminologie).
10. Suita, barokní suita, serenáda, divertimento, kasace, moderní suita.
11. Klasický sonátový cyklus a jeho vnitřní řád, odchylky od uspořádání, nástrojová obsazení.
12. Volné formy, kombinované formy, fantazie a volné formy improvizčního založení.
13. Programní hudba, symfonická báseň.
14. Žánry – charakteristické, poetické, taneční.
15. Vokální hudba (historické formy jednohlasého a vícehlasého zpěvu, píseň, moteto, melodram, velké scénické formy, árie, recitativ, kantáta, oratorium, pašije, mše).

Čl. 4

Hra na nástroj se zaměřením na vzdělávání na SŠ a ZUŠ (KHV/7Q3) (bakalářské jednooborové studium)

(1) Do zkoušky ústí následující povinné předměty:

a) KHV/7HO1	Hlavní obor I
b) KHV/7IS1	Interpretační seminář I
c) KHV/7TH1	Teorie hudby I
d) KHV/7HO2	Hlavní obor II
e) KHV/7IS2	Interpretační seminář II
f) KHV/7D1	Dějiny hudby I
g) KHV/7H1	Harmonie I
h) KHV/7HO3	Hlavní obor III
i) KHV/7IS3	Interpretační seminář III
j) KHV/7D2	Teorie hudby II
k) KHV/7H2	Dějiny hudby II
l) KHV/7HO4	Hlavní obor IV
m) KHV/7IS4	Interpretační seminář IV
n) KHV/7DPJ	Dějiny populární hudby a jazzu
o) KHV/7D3	Dějiny hudby III
p) KHV/7DL1	Dějiny a literatura hlavního oboru I
q) KHV/7HO5	Hlavní obor V
r) KHV/7IS5	Interpretační seminář V
s) KHV/7H3	Harmonie III
t) KHV/7TH2	Teorie hudby II
u) KHV/7DL2	Dějiny a literatura hlavního oboru II
v) KHV/7HO6	Hlavní obor VI
w) KHV/7IS6	Interpretační seminář VI
x) KHV/7TH3	Teorie hudby III

(2) Bakalářská SZZ v jednooborovém studiu (KHV/7Q3) má tyto dílčí části:

- Dějiny hudby
- Teorie hudby
- Dějiny a literatura hlavního oboru
- Absolventský koncert

Dílčí části *Dějiny hudby*, *Teorie hudby* a *Dějiny a literatura hlavního oboru* jsou ústní, konají se v jednom termínu a jsou hodnoceny souhrnně jednou známkou, k níž komise dospěje aritmetickým průměrem hodnocení jednotlivých examinátorů na svém neveřejném zasedání bezprostředně po skončení SZZ. Pokud student neuspěje v kterékoli z těchto dílčích částí, je celá SZZ hodnocena stupněm „nevyhověl/a“.

Absolventský koncert je hodnocen zvlášť a koná se v samostatném termínu.

(3) U ústních částí SZZ se hodnotí věcná správnost a plynulost projevu. Studentovi jsou na přípravu k dispozici papíry opatřené katedrovým razítkem, které mohou sloužit jako podklad při ústní zkoušce, jejíž jednotlivé části mohou trvat maximálně 30 minut. Na pořadí zkoušek, případně se zahrnutím obhajoby kvalifikační práce – je-li k ní student přihlášen – se komise

dohodne před započítáním SZZ. Otázky jsou shodné s tematickými okruhy a jsou zadávány losováním.

(4) Tematické okruhy zkoušky dílčích částí *Dějiny hudby* a *Teorie hudby* jsou totožné s tematickými okruhy uvedenými v čl. 3, odst. 4.

Tematické okruhy dílčí části *Dějiny a literatura hlavního oboru* (obor Klavír):

1. Technická charakteristika nástrojů předcházejících klavíru. Klavír. Historie vzniku, charakteristika jednotlivých součástí nástroje, druhy mechanik. Přehled nejvýznamnějších značek a výrobců klavírů.
2. Skladby pro klávesové nástroje v předbachovském období, tvorba J. S. Bacha, G. F. Händela, D. Scarlattiho.
3. Klavírní suita v historii evropské hudby.
4. Variační cyklus v dějinách klavírní literatury.
5. Sonáta v dílech skladatelů od hudebního klasicismu po 20. století, strukturální proměny.
6. Klavírní koncert od období hudebního klasicismu po 20. století, strukturální proměny.
7. J. Haydn, W. A. Mozart, L. van Beethoven – klavírní dílo.
8. F. Schubert, F. Mendelssohn Bartholdy – klavírní dílo.
9. R. Schumann – klavírní dílo.
10. Tance v dílech skladatelů hudebního romantismu (idealizovaná stylizace tanců).
11. F. Chopin – klavírní dílo.
12. F. Liszt – klavírní dílo.
13. J. Brahms – klavírní dílo.
14. P. I. Čajkovskij, Mocná hrstka, A. Skrjabin, S. Rachmaninov – klavírní dílo.
15. Hudební impresionismus, C. Debussy, M. Ravel – klavírní dílo.
16. Bela Bartók, S. Prokofjev, D. Šostakovič, Stravinskij – klavírní dílo.
17. B. Smetana, A. Dvořák – klavírní dílo.
18. V. Novák, J. Suk – klavírní dílo.
19. L. Janáček, B. Martinů – klavírní dílo.
20. Klavírní skladby současných českých a světových autorů, slavní klavíristé minulosti i současnosti.

(5) Absolventský koncert v bakalářském jednooborovém studiu je veřejný v rozsahu půlrecitálu, tj. přibližně 35 minut s dramaturgicky vyváženým programem. Podmínkou je účast učitele hlavního oboru a členů státní zkušební komise.

Čl. 5

**Učitelství hudební výchovy pro SŠ (KHV/0Q1),
Učitelství pro 2. st. ZŠ se specializací HV (KHV/0Q2)
(navazující dvouoborové studium)**

(1) Do zkoušky ústí následující povinné předměty:

a) KHV/0A1	Analýza skladby I
b) KHV/0DH1	Didaktika hudební výchovy I
c) KHV/0A2	Analýza skladby II

d) KHV/0DH2	Didaktika hudební výchovy II
e) KHV/0A3	Analýza skladby III
f) KHV/0DH3	Didaktika hudební výchovy III
g) KHV/0HE	Hudební estetika
h) KHV/0PP (0PPP)	Průběžná pedagogická praxe
i) KHV/0SP (0SPP)	Souvislá pedagogická praxe

(2) Navazující SZZ dvouoborového studia (KHV/0Q1, KHV/0Q2) mají tyto dílčí části:

- a) Historicko-teoretická analýza skladby
- b) Didaktika hudební výchovy

Dílčí části *Historicko-teoretická analýza skladby* a *Didaktika hudební výchovy* jsou ústní, konají se v jednom termínu a každá část je zvlášť hodnocena známkou, k níž komise dospěje aritmetickým průměrem hodnocení jednotlivých examinátorů na svém neveřejném zasedání bezprostředně po skončení SZZ. Pokud student neuspěje v kterékoli z těchto dílčích částí, je celá SZZ hodnocena stupněm „nevyhověl/a“.

(3) U ústních částí SZZ se hodnotí věcná správnost a plynulost projevu. Studentovi jsou na přípravu k dispozici papíry opatřené katedrovým razítkem, které mohou sloužit jako podklad při ústní zkoušce, jejíž jednotlivé části mohou trvat maximálně 30 minut. Na pořadí zkoušek, případně se zahrnutím obhajoby kvalifikační práce – je-li k ní student přihlášen – se komise dohodne před započítáním SZZ. Otázky jsou shodné s tematickými okruhy a jsou zadávány losováním.

(4) Tematické okruhy zkoušky jsou:

Dílčí část *Historicko-teoretická analýza skladby*:

Obsah zkoušky vychází z teoretického penza bakalářského studia, které je v navazujícím stupni zaměřeno na schopnost aplikace nabytých teoretických poznatků při komplexní analýze skladby, která je zacílena na formální rozbor předložené skladby (věty). Zpravidla bývá předložena věta v sonátové, rondové, velké či malé písňové formě nebo fuga. Přihlíží se k orientaci studenta ve formě i v tonální, harmonické a kontrapunktické složce skladby. Dále student zodpoví vylosovanou související hudebně historickou otázku.

1. Chorální melodie s latinským textem, česká duchovní píseň – interpretace notových ukázek, duchovní hudba středověku, její funkce a formy.
2. Středověká jednohlasá nebo vícehlasá píseň – interpretace notových ukázek, světská hudba ve středověku, její společenské funkce, odraz forem rytířského života, hudební formy, žánry.
3. Vícehlasá píseň s melodií v tenoru/moteto – interpretace notových ukázek, hudba renesance a reformace v 15. a 16. století, hudební formy a druhy, jejich funkce.
4. Árie - analýza skladby, opera a další útvary vokální hudby baroka a klasicismu, recitativ, árie, funkce.
5. Věta houslového koncertu/concerta grossa, např. Vivaldi, Corelli, Bach, Händel – analýza skladby, orchestrální hudba pozdního baroka.
6. J. S. Bach: fuga g moll z Temperovaného klavíru – analýza skladby, hudba baroka pro klavír.

7. W. A. Mozart/L. v. Beethoven: sonátová nebo rondová věta – analýza skladby, formy instrumentální hudby klasicismu.
8. A. Dvořák: Humoreska/B. Smetana: Polka – analýza skladby, charakteristické nebo taneční žánry v hudbě 19. století, formální a funkční stránka.
9. F. Schubert: Lindenbaum – analýza skladby, romantická píseň, typy, autoři.
10. B. Smetana: Vltava, partitura – analýza skladby, programní symfonická hudba 19. století, formy, typy hudebního vyjádření mimohudebního obsahu.
11. B. Bartók: Rumunské tance, Sz. 56, V, VI – analýza skladby, neofolklorismus, modalita v evropské hudbě 20. století, významní představitelé nebo školy, jejich inspirační zdroje a hlavní rysy hudebního jazyka.
12. W. Lutoslawski: Smuteční hudba, 1. věta, Prolog – analýza skladby, dodekafonie a serialismus v hudbě 20. století, způsoby uplatnění řadového principu, obecné a individuální rysy u hlavních představitelů.

Dílčí část *Didaktika hudební výchovy*:

1. Hudebně výchovný proces ve škole, jeho činitelé, osobnost učitele Hv a jeho žádoucí předpoklady k učitelské práci, činnostní charakter HV, uplatňované druhy hudebních činností na ZŠ a jejich vztahy. Uplatnění didaktických zásad v hudební výchově: zásada aktivity žáků, zásada názornosti a příklady jejího respektování, zásady přístupnosti a přiměřenosti, soustavnosti a posloupnosti, zaměřenost na rozvíjení hudebních schopností a dovedností a osvojování hudebních poznatků.
2. Podstata Orffova Schulwerku, jeho základní rysy, hudební tvořivost a improvizace, využití elementárních hudebních nástrojů na 2. stupni ZŠ, způsoby vytváření nástrojových doprovodů k nacvičovaným písním. Pohyb spojený s hudbou jako jedna z hudebních činností v rámci všeobecné hudební výchovy, smysl a cíl této činnosti především v rozvíjení rytmického cítění, hra na tělo, pohyb jako variace a kombinace chůze a tanečních kroků se zřetelem k vnímané hudbě.
3. Plánování hudebně výchovné práce, uplatnění tematického principu, struktura hodiny hudební výchovy, příprava učitele, činitelé ovlivňující přípravu (analýza učiva, metodická příprava, učitelské dovednosti). Efektivita hodiny.
4. Problém nezpěvnosti části žáků, příčiny a projevy nezpěvnosti, důsledky v kolektivním zpěvu žáků, didaktické prostředky nápravy – individuální přístup, volba hlasové polohy, sluchová zaměřenost, zrakový názor, návyky kultivovaného tvoření tónu.
5. Pěvecká činnost a její postavení ve vztahu k ostatním hudebním činnostem, problematika výběru materiálu se zřetelem vzdělávacími a estetickými, nástin postupu při nácvičení písně ve spojení s přípravnými cvičeními hlasovými, rytmickými a intonačními. Hlasová výchova jako složka pěvecké činnosti, její cíl, zaměření, metody rozvíjení a kultivace pěveckého projevu v průpravných cvičeních dechových, fonačních a artikulačních.
6. Vokální intonace jako složka pěvecké činnosti, její smysl v rozvíjení hudebních představ, podstata tonálních metod, osvětlení principů Danielovy metody opěrných písní, vztah mezi imitací a intonací při nácvičení melodie osvojované písně.
7. Improvizace jako hudební činnost směřující ke konstrukční stránce hudby. „Hra na ozvěnu“ jako zácvičná improvizáční hra. „Hra na otázku a odpověď“ jako improvizace polověty. Principy podobnosti a kontrastu.
8. Pomůcky a didaktická technika pro hudební výchovu, vybavení učebny pro hudební výchovu, pomůcky pro jednotlivé druhy hudebních činností, audiovizuální technika, učitelův nástroj.

9. Práce s konkrétní písní: pěvecké předvedení písně (i vedlejší hlasy), nástrojový doprovod, dirigování (taktování), analýza písně z aspektů muzikologických a didaktických (motivační prostředky, práce s textem, přípravná cvičení, volba metody pro nácvik melodie, využití pomůcek, vztahy k dalším hudebním činnostem, zapojení do struktury hodiny).

(5) Student u SZZ z didaktiky HV předloží dle čl. 19 odst. 2 Opatření děkana o studiu své pedagogické portfolio. Portfolio obsahuje didaktické materiály z průběžné a souvislé praxe, jako například přípravy na vyučování, notové zápisy písní, partitury a další materiály pro hudební hry v rámci všeobecné hudební výchovy na ZŠ (SŠ). Další (nepovinnou) součástí portfolio mohou být certifikáty o absolvování kurzů, workshopů či seminářů vztahujících se ke studovanému oboru

Čl. 6

Učitelství hry na nástroj pro SŠ a ZUŠ (KHV/0Q2) (navazující jednooborové studium)

(1) Do zkoušky ústí následující povinné předměty:

a) KHV/0A1	Analýza skladby I
b) KHV/0DH1	Didaktika hudební výchovy I
c) KHV/0HO1	Hlavní obor I
d) KHV/0IS1	Interpretační seminář I
e) KHV/0MV1	Modelové vyučování I
f) KHV/0A2	Analýza skladby II
g) KHV/0DH2	Didaktika hudební výchovy II
h) KHV/0HO2	Hlavní obor II
i) KHV/0IS2	Interpretační seminář II
j) KHV/0MV2	Modelové vyučování II
k) KHV/0PPJ	Průběžná pedagogická praxe
l) KHV/0A3	Analýza skladby III
m) KHV/0DH3	Didaktika hudební výchovy III
n) KHV/0HE	Hudební estetika
o) KHV/0HO3	Hlavní obor III
p) KHV/0IS3	Interpretační seminář III
q) KHV/0MV3	Modelové vyučování III
r) KHV/0HO4	Hlavní obor IV
s) KHV/0IS4	Interpretační seminář IV
t) KHV/0MV4	Modelové vyučování IV
u) KHV/0SPPJ	Souvislá pedagogická praxe

(2) Navazující SZZ jednooborového studia (KHV/0Q3) má tyto dílčí části:

- Historicko-teoretická analýza skladby
- Didaktika hudební výchovy

- c) Metodika hlavního oboru
- d) Absolventský koncert

Dílčí části *Historicko-teoretická analýza skladby*, *Didaktika hudební výchovy* a *Metodika hlavního oboru* jsou ústní, konají se v jednom termínu a každá část je zvlášť hodnocena známkou, k níž komise dospěje aritmetickým průměrem hodnocení jednotlivých examinátorů na svém neveřejném zasedání bezprostředně po skončení SZZ. Pokud student neuspěje v kterékoli z těchto dílčích částí, je celá SZZ hodnocena stupněm „nevyhověl/a“.

Absolventský koncert je hodnocen zvlášť a koná se v samostatném termínu.

(3) U ústních částí SZZ se hodnotí věcná správnost a plynulost projevu. Studentovi jsou na přípravu k dispozici papíry opatřené katedrovým razítkem, které mohou sloužit jako podklad při ústní zkoušce, jejíž jednotlivé části mohou trvat maximálně 30 minut. Na pořadí zkoušek, případně se zahrnutím obhajoby kvalifikační práce – je-li k ní student přihlášen – se komise dohodne před započítáním SZZ. Otázky jsou shodné s tematickými okruhy a jsou zadávány losováním.

(4) Tematické okruhy zkoušky dílčích částí *Historicko-teoretická analýza skladby* a *Didaktika hudební výchovy* jsou totožné s tematickými okruhy uvedenými v čl. 5, odst. 4.

Tematické okruhy dílčí části *Metodika hlavního oboru* (obor Klavír):

1. Předpoklady ke hře na nástroj. Hlediska výběru žáků. Charakteristika úvodní vyučovací lekce. Seznámení s žákem.
2. Metodické principy v období před vznikem psychofyzických škol, psychofyzické metody 2. pol. 19. století, vztah k Th. Leschetizkému.
3. Česká klavírní metodika v minulých stoletích a školy hry na klavír užívané v minulosti. Vilém Kurz – charakteristika pedagogických principů. Technické základy klavírní hry.
4. Práce s nadanými dětmi předškolního věku. Klavírní školička autorky Janžurové a Borové, české i zahraniční klavírní školy pro začátečníky používané na ZUŠ, jejich přednosti a zápory.
5. Polyfonní a technická instruktivní literatura v rozvoji žáků na 1. a 2. stupni ZUŠ.
6. Přednesová česká a světová literatura na I. a II. stupni ZUŠ. Přehled a charakteristika.
7. Stavba vyučovací lekce, optimální postup při nácviu skladby, metodika samostatné přípravy žáka, kontinuita s prací ve škole.
8. Dílčí metodické problémy výuky klavírní hry. Např. počítání, práce s hudební frází, prstoklady, čtení z listu, princip názorného předvedení, hra zvlášť. Pedalizace.
9. Příprava pedagoga na vyučování, osnovy výuky klavírní hry na ZUŠ. Jejich tvořivá aplikace. ŠVP.
10. Významní čeští klavírní pedagogové minulosti i současnosti.

(5) Absolventský koncert v navazujícím jednooborovém studiu je veřejný v rozsahu recitálu, tj. přibližně 70 minut s dramaturgicky vyváženým programem. Podmínkou je účast učitele hlavního oboru a členů státní zkušební komise.

Část III.

Kvalifikační práce

Čl. 7

Obsahové a formální požadavky

(1) Minimální rozsah bakalářské práce činí 54.000 znaků včetně mezer (tj. 30 normostran), minimální rozsah diplomové práce činí 90.000 znaků včetně mezer (tj. 50 normostran). Do tohoto rozsahu se započítává pouze vlastní text práce (včetně úvodu a závěru). Maximální rozsah absolventských prací není stanoven.

(2) Katedra hudební výchovy nepředepisuje pro kvalifikační práce žádný konkrétní typ textového editoru, fontu, velikosti písma, ani řádkování. Hlavním kritériem je grafická přehlednost a dobrá čitelnost. Pro běžný text lze doporučit font Times New Roman, velikost písma 12, řádkování 1,5. Text se tiskne pouze na jednu stranu papíru, vzhledem k požadované vazbě je vhodné volit levý okraj asi o 1 cm větší.

Jazyková stránka textu podléhá běžným normám spisovné češtiny. Hrubé gramatické, stylistické a formální nedostatky zpochybňují způsobilost řádně ukončit studium na vysoké škole.

V kvalifikační práci jsou obvykle zahrnuty tyto části:

- a) Titulní strana
- b) Prohlášení dle čl. 20 odst. 10 písm. e) Opatření děkana č. 7/2017
- c) Anotace v češtině a angličtině, seznam klíčových slov v češtině a angličtině
- d) Obsah
- e) Vlastní text práce
- f) Soupis použitých pramenů a literatury
- g) Přílohy (není povinná součást práce)

ad a) Titulní strana obsahuje:

- název univerzity, fakulty a katedry
- název práce
- jméno autora a jeho studijní obor
- jméno vedoucího
- místo a rok dokončení práce
- titulní strana může obsahovat logo Pedagogické fakulty JU, nikoli však pečeť univerzity

ad b) Opatření děkana č. 7/2017 o studiu je k dispozici v elektronické podobě na webových stránkách PF JU v sekci Dokumenty - Opatření děkana. Tamtéž je uvedena závazná podoba prohlášení („*Prohlašuji, že jsem autorem této kvalifikační práce a že jsem ji vypracoval(a) pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu použitých zdrojů.*“).

ad c) Kvalifikační práce povinně obsahují stručné seznámení s diskutovanou problematikou, případně metodami a dosaženými závěry. Tato část by měla čtenáři v rychlosti naznačit, jaký typ informací může od textu očekávat. Doporučený rozsah anotace je zhruba 650-1.000 znaků. Anotace se uvádí v češtině a anglickém překladu.

ad f) Studenti povinně uvádějí v tomto oddílu všechny zdroje, z nichž při vytváření práce čerpali. Jednotlivé položky soupisu se obvykle řadí podle abecedy. Pokud práce vychází z většího množství zdrojů různé povahy, lze soupis dále typologicky rozdělit (například na literaturu, prameny, články z periodik, odkazy na webové stránky). Doporučeným vzorem pro formální podobu bibliografických údajů je norma ČSN ISO 690.

ad g) Do příloh se řadí materiály, které dále ilustrují problematiku kvalifikační práce, aniž by tvořily nepostradatelnou součást textu. Obvykle jde o ikonografii, obrazovou dokumentaci, faksimile pramenů, texty písni atd.

(3) Jako svou běžnou a nutnou součást obsahují kvalifikační práce citace a odkazy na použitou literaturu a prameny. Smyslem citací je zejména:

- a) možnost zpětné identifikace zdrojů, s nimiž autor pracoval a posouzení jejich relevance
- b) zřetelné odlišení myšlenek vlastních a přejatých
- c) ochrana duševního vlastnictví.

Katedra hudební výchovy nepředepisuje jeden závazný typ úpravy citací a bibliografických údajů. Nutné je však zachovat jednotnou úpravu v rámci práce. Obecně se citace řídí pravidly normy ČSN ISO 690 (komentář k normě a příklady citací lze najít na <https://citace.zcu.cz/>). Především je nutné odlišit vlastní text od přejatého (uvozovkami, případně navíc i kurzívou) a korektním způsobem uvést jeho původce (obvykle v poznámce pod čarou, případně jiným standardním způsobem). Průběžně se v textu uvádějí také odkazy na související literaturu, zvláště pokud při tvorbě textu posloužila jako bezprostřední zdroj informací.

(4) Ve specificky zaměřených kvalifikačních pracích (zejména ediční a analytické povahy) nespočívá obvykle hlavní důraz na vytvoření konzistentního textu v požadovaném rozsahu, ale spíše na prokázané schopnosti samostatného zacházení s hudebním materiálem (např. dovednost spartace, kritického zhodnocení pramene či hudebně teoretické analýzy). Rozsah v těchto případech stanovuje vedoucí příslušné práce individuálně, adekvátně typu práce a zvolenému tématu.

(5) Kvalifikační práce se hodnotí zejména podle těchto kritérií:

a) Schopnost práce s informacemi, tedy především volba relevantních zdrojů, jejich kritické zhodnocení a vytvoření uceleného, myšlenkově konzistentního textu na podkladě daných pramenů a literatury. Nedílnou součástí této schopnosti je korektní odkazování na použité zdroje.

b) Obecný přínos pro obor (zvláště u diplomových prací), případně pro individuální odbornou kariéru absolventa. Tento přínos úzce souvisí již s volbou tématu a mírou jeho probádanosti v dosavadní literatuře, dále pak s adekvátním naplněním stanovených cílů.

c) Stylistická a gramatická kvalita textu.

Čl. 8

(1) Obhajoba kvalifikační práce probíhá formou rozpravy nad tématem práce. Hodnotí se orientace v daném tématu, prokazovaná diskusí při obhajobě, a dále schopnost reagovat na podněty z posudků i na doplňující otázky členů komise.

Část IV.

Závěrečná ustanovení

Čl. 9

Závaznost, aplikovatelnost a výklad opatření

(1) Pravidla obsažená ve směrnici jsou závazná pro všechny, jichž se týkají, a to i pro vedoucího katedry. Změna v osobě vedoucího nemá na pravidla uvedená v tomto opatření vliv.

(2) Změny v pravidlech lze činit jen vydáním nové směrnice, a to postupem podle čl. 18 odst. 3 a 4 opatření děkana.

(3) Vyjde-li najevo rozpor směrnice vedoucího katedry s některým opatřením děkana, proděkana, rektora, prorektora, vnitřním předpisem JU nebo PF nebo se zákonem, použije se přednostně ustanovení, které není obsaženo v opatření vedoucího katedry.

(4) Výkladem opatření je pověřen proděkan pro studium. Je-li to vhodné či nezbytné, vyžádá si před provedením výkladu stanovisko vedoucího katedry.

Čl. 10

Účinnost

Tato směrnice nabývá účinnosti 1. 11. 2024.

V Českých Budějovicích 31. 10. 2024

Mgr. Martin Voříšek, Ph.D.

vedoucí KHV